

سو کارنو ... یا سو همار تو گو...

تحولات اخیر کشور اندونزی که مسلمان‌درآینده نیز یک سلسله تغییرات دیگری در پی خواهد داشت ما را بر آن داشت تا در پیرامون اوضاع سیاسی و همچنین سرنوشت شخصی که با مهارت و چیرگی خاصی از احساسات بیشائیه مردم استفاده کرده و به عیث خود را تنها رهبر بلامنازع آن کشور میداند باخوانند گان گرامی «محله مسائل ایران» صحبتی کرده باشیم.

متجاوز از یکسال است که آشکارونهان، وقایع گوناگونی از توطئه‌های کودتا گرفته تابردهای خیابانی و خونریزی‌های داخلی در گوش جنوب خاوری آسیا یعنی اندونزی رخ میدهد.

از مجموع فعل و افعالی که از مهر ماه گذشته یعنی از تاریخ وقوع کودتای شوم و بدفرجام کمونیستها که بدنبال آن جناره شش تن ژنرال اندونزی در پیغولهای پیدا شد. و گفته شد که عامل اصلی قتل آنها کودتاچیان بوده‌اند تاکنون ملت اندونزی بعنایین مختلفه قربانی‌های زیادی داده و هنوز هم تحت تأثیر خرابکاری‌های عوامل خارجی و عناصر مخرب داخلی آنها از مرحله الشهاب توان فرسای خود خارج نشده و این ماجراهی غمانگیز پایان‌پذیر فته است.

در اینمدت همه‌جا صحبت از استعفا و محاکمه سوکارنو و کوتاه کردن دست وی از دخالت در امور مملکتی و سیاست داخلی اندونزی است. هر روز خبرهای جدیدی در همین زمینه و در مورد کاهش قدرت سوکارنو و تفویض اختیارات اجرائی وی به ژنرال سو همار تو به گوش جهانیان میرسد.

سوکارنو که با اتخاذ روش مماشات در برابر احزاب افراطی و انجام یک سلسله اقدامات سیاسی خود در سالهای اخیر موجبات پیشرفت و توسعه‌نفوذ مادی و معنوی قدرتهای مخرب را در کشور فراهم ساخته و با اتحاد مختلف در هتشکل کردن وسازمان دادن تشکیلات سیاسی و نفوذ و دخالت‌های مستقیم و غیرمستقیم آنها دست داشته است با دست‌زنن باین قمار سیاسی نه تنها لطمات

جبان ناپذیری به حیثیت و موقعیت سیاسی و اقتصادی کشور اندونزی درجهان وارد ساخته و ثبات و آرامش مردم صلح طلب و نجیب اندونزی را دستخوش ناسامانی ها و هیجانات کرده بلکه بدینوسیله و بالجاجت خاص خود کشور را تا لب بر تگاه جنگهای داخلی و باصطلاح پارتبیزانی کشانیده است.

تردیدی نیست که تحریکات سیاسی و اغتشاشات اخیر کشور آرام اندونزی نیز مخصوص مستقیم خودخواهی ها و لجاجت های مردی است که هنوز هم معتقد است در مقام رهبر انقلاب کشور اندونزی و قهرمانی که مردم را از قید استعمار هلند نجات داده میتواند انجام وظیفه نماید.

خروج اندونزی از سازمان ملل، ادعاهای ارضی نسبت به کشور مالزی ایجاد تحریکات عمومی و صرف هزینه های هنگفت در این زمینه، اغتشاشات سازمان جمهور طرفدار سوکارنو وابسته به حزب ملی اندونزی، ایجاد کودتای نافرجام کمونیستی، رابطه سرهنگ لونتونگ فرمانده گارد شخصی سوکارنو با سران کودتا. دست داشتن در ربودن و قتل فرمانده کل قوای سابق اندونزی اعتراضات سو باندریو در جلسه دادگاه مبنی بر مسلح شدن کارگران و دهقانان اندونزی باصلاحهای چینی ملاقات مکرر آیدین رهبر حزب کمونیست اندونزی با سوکارنو و دخالت حزب مذکور در سیاست دولت آن کشور، ایجاد امکانات در رشد فعالیت عناصر مخرب، کناره گیری اندونزی از شوروی و یوگوسلاوی و نزدیکی این کشور با چین کمونیست، مسافت سو باندریو به چین و ملاقات اوی با چوئن لای، مداخله افراد گارد محافظ دکتر سوکارنو در کودتای اکتبر ۱۹۶۵ همه و همه ناشی از اتخاذ همین روش سیاسی خاصی است که سوکارنو برای سرکوبی و نابودی رقبای سیاسی خود از آن استفاده می نموده و متأثر از آن بوده است.

هر یک از محاکماتی که از یکسال پیش باینظرف در اندونزی صورت گرفته، هر مسئله سیاسی سروصدادری که بوقوع پیوسته مثبت این مدعای بوده و بنحوی از انتها از اعتبار و پرستیز سوکارنو کاسته و دخالت یا آگاهی وی را در کودتای بی فرجام نشان میداده است.

میهن پرستان اندونزی که بیش از این تحمل این ناملایمات سیاسی را نداشته و نمیتوانستند بصورت ناظر بیطرف باقی بمانند در صدد برآمدند تاوى را از اتخاذ چنین خط مشی سیاسی برحدر داشته و بیش از این نگذارند کشور بعورطه نابودی سوق داده شود و بهمین منظور راههای مختلفی برای پایان دادن به اوضاع متشنج اندونزی پیشنهاد کردند و بخصوص پس از کودتای نافرجام کمونیستها جهت تعديل رفتار سوکارنو اقدامات مجدانه ای بعمل آوردند ولی

دکتر سوکارنو نه تنها تغییری در روش سیاسی خویش بعمل نیاورد بلکه حتی بنا برخواست مردم حاضر نشد لاقل در باره طرز تفکر و میزان اطلاع خود چه قبیل از کودتا و چه بعد از آن اطلاعاتی در اختیار ملت اندونزی قرار گدهد و این امر موجبات نگرانی مخالف سیاسی اندونزی را فراهم ساخته و موجب شد تاسیل اعتراضات وتظاهرات بطرف سوکارنو روان گردد.

سوکارنو مردی که بقول خودش متجاوز از بیست سال مورد پرستش یکصدمیلیون تن مردم اندونزی بوده و به لقب «قهرمان ملی» و «پدر انقلاب» مفتخر گردیده است در آنچنان وضع سخت و ناگواری قرار گرفته که هر آن ممکن است شالوده کاخ این «قهرمان ملی» و «پدر انقلاب» در هم کوییده شده و با خاک یکسان گردد.

تظاهرات خشونت آمیز اعضاء دوسازمان «کامی» و «کاپی» یعنی «جبهه اقدام دبیرستانها» و «جبهه اقدام دانشجویان دانشگاهها» با توجه به روحیه عصیان پذیری آنان چنان شدید و خشم آلود است که نیروهای انتظامی و تأمینی جاكارتا مجبور شدند تا بیری لازم جهت حفظ ا治安 و مقرسکونت دکتر سوکارنو اتخاذ نمایند.

این تظاهرات وقتی به اوج شدت خود رسید که سوکارنو بمناسبت روز سالگرد استقلال اندونزی نطقی ابراد کرد و در این نطق فقط به تصمیم اندونزی در مورد مبارزه با استعمار و استعمار نوین اشاره کرده نامی از مبارزه با استعمار کمونیسم نبرده و از کودتای گذشته هم یادی نکرده بود، دانشجویان عضو سازمان ضد کمونیستی «کاپی» در این مرد توضیحات لازم را از سخنرانی دکتر سوکارنو خواستار بوده و سؤال میکردند که سوکارنو در باره کودتا چه اندازه اطلاع داشته است.

مخالف سیاسی و مقامات دولتی اندونزی نیز مصرآ خواستار برکناری و محکمه سوکارنو هستند.

حزب دست راستی «مسجومی» که چند سال پیش بdest سوکارنو منحل شده بود هم‌اکنون دست بفعالیت شدیدی زده و اگر چنانچه رهبران آن به پارلمان آینده اندونزی راه یابند مسلمآ دشمنان سر سختی برای سورکارنو خواهند بود.

دوستان و یاران پیشین سوکارنو ماتن دکتر سوباندربیو. عمردانی و جوزف مورا دalam همه محکوم بمرگ شده و در زندان منتظر سرنوشت آینده خویش می‌باشند.

عمردانی فرمانده پیشین نیروی هوایی اندونزی بنا به اعتراف خود در

دادگاه و همچنین اظهاراتی که سه یار نزدیک سوکارنو در محاکمات خود اظهار داشتند سلسله مسائل سیاسی جدیدی مطرح گردید تا باستناد آن مردم اندونزی مصرآ بخواهند که :

اولاً : سوکارنو روابط مشکوك خود را با رهبران و گردانندگان کودتا بدرجام کمو نیستی توضیح دهد .

ثانیاً : سوکارنو در پایگاه هوائی حلیم «قتلگاه ژنرالها» حاضر شده و توضیحات لازم بدهد .

موضوع تحقیق در پیرامون نقش سوکارنو در کودتا کمو نیستها و همچنین بررسی این مسئله که آیاد کتر سوکارنو پس از آگاهی از جریان کودتا اقداماتی برای متوقف کردن و یا خاموش نمودن آن بعمل آورده است یا نه یکی از جدیترین درخواستهای مردم اندونزی است و بهمینجهت همه اورامتهم میکنند که وی در کودتا دستداشته و با رهبران درجه اول کودتا مثل ژنرال سوبارجو و غیره در تماس بوده است .

ژنرال سوبهارتو مرد مقتدی که گنگره خلق اندونزی با تفاوت آرا وی را بمنظور نجات کشور از سقوط حتمی و سروسامان دادن بوضع اقتصاد از هم گستته اندونزی به مقام کفالت ریاست جمهوری ارتقاء داده و اختیارات وسیعی بوقوع تفویض نموده است نقشه های وسیعی جهت حفظ آرامش و آسایش عمومی وايجاد توازن و تعادل بين دستجاب مختلف سیاسی و برقراری نظام نوين و بالاخره خلع دکتر سوکارنو بدون اينکه حق شرکت مجدد در انتخابات را داشته باشد طرح میکند . رهبران دانشجویان و مقامات نظامی و حتى غير نظامی نیز باطمینان کامل از این نقشهها پشتیبانی کرده و معتقدند که زمان آن رسیده است تاقظام جدیدی قائم مقام و جانشین نظام فرسوده و کهن سوکارنو گردد .

اما همه این جریانات تا تشکیل گنگره خلق اندونزی نمیتوانست نقش قاطعی درس نوشت آینده سوکارنو داشته باشد بهمینجهت رئیس گنگره اندونزی در پایان دومین جلسه رهبران پارلمانی که مخصوصاً بمنظور اخذ تصمیم درباره چگونگی وضعیت رئیس جمهوری که سالیان دراز رهبری ملتی را بهده داشت و هم آکنون نیز با تمام تلاشها و فشارها دست از رهبری خود نکشیده است بوجود آمده بود اظهارداشت که گنگره آینده تکلیف دکتر سوکارنو را روشن خواهد کرد که آیا او باید از کار برکنار شده و تحت تعقیب قرار گیرد یا همچنان بر اریکه قدرت باقی بماند ؟

پارلمان اندونزی نیز بالافصله با تفاوت آراء قطعنامه ای تصویب و قرار شد که این قطعنامه تسلیم ژنرال عبدالهریس ناسوتیون رئیس گنگره خلق

اندوزی گردد.

دراین قطعنامه از کنگره خواستار شده است که :

۱- جلسه فوق العاده تشکیل تا درباره قطعنامه تصمیم گرفته شود.

۲- سوکارنو از مقامات خود بر کنار و دریک دادگاه صلاحیتدار محاکمه شود .

۳- کنگره تا اخذ تصمیمات نهائی یک رئیس جمهور موقت تعین کند .

۴- ژنرال سوهارتو اطلاعات مربوط بهدخلات سوکارنو در کودتای سال پیش کموئیستها در اختیار کنگره قرار دهد .

ژنرال سوهارتو که خود از بوجود آورندگان این قطعنامه میباشد از تشکیل جلسه فوق العاده کنگره مشورتی مردم اندوزی که هدف اصلی و اساسی آن سلب قدرت و بر کناری سوکارنو است جانبداری کرده و میکند و با تمام امکاناتی که دارد میکوشد تا کنگره تشکیل و تصمیم نهائی اتخاذ گردد

روزنامه «کومپاس» در اندوزی می نویسد که :

کنگره آینده درباره دکتر سوکارنو میتواند یکی از سه تصمیم زیر را اتخاذ کند .

۱- یادبود انجام تحقیقات سوکارنو را از کار بر کنار کند .

۲- یا کنگره پس از بر کناری وی او را جهت محاکمه بدادگاه اعزام بدارد .

۳- یاد کتر سوکارنو بدون اینکه منتظر تشکیل کنگره باشد خاک اندوزی را ترک کرده دراینصورت دادگاه غیاباً اورا محاکمه خواهد گرد.

در هر حال تبیین دادگاه صلاحیتدار برای محاکمه دکتر سوکارنو بهده کنگره واگذار میگردد .

روزنامه آرنسی «دیلی میل» می نویسد که :

ژنرال «ناسوتیون» رئیس کنگره اندوزی مدارکی که نقش سوکارنو را در کودتای کموئیستی نافر جام اکبر سال ۱۹۶۵ روشن سازد .

تسليم یک دادگاه نظامی میکنند و این مدارک در روز محاکمه علیه سوکارنو ارائه خواهد شد .

این احساسات علیه سوکارنو بحدی شدید است که ممکن است کنگره خلق یعنی تنها عامل تعین کننده خط مشی هیئت حاکمه کنونی پرسیاست ژنرال ناسوتیون بطور فوق العاده تشکیل شده و در جلسات خود بتوپیحات دکتر سوکارنو گوش داده و تصمیمات مقتضی اتخاذ نماید .

صفوف مخالفین سوکارنو اعم از نظامیان و غیر نظامیان نیز با یصمیری منتظر تشکیل کنگره بودند تا اگر چنانچه کنگره دلایل کافی داش برمجرمیت

سوکارنو داشته باشد آنوقت است که بزندگی سیاسی دکتر سوکارنو پایان داده شود و برای همیشه طومار کودتای اکتبر ۱۹۶۵ نیز بسته شود.

بالاخره این انتظار به پایان رسید و کنگره مشورتی خلق اندونزی جلسه عمومی خود را برای رسیدگی بوضع دکتر سوکارنو تشکیل داد. سران حاکم نظامی که مدت‌ها برای برکناری و عزل دکتر سوکارنو نقشه‌ها طرح میکردند همه نیروهای خود را بکار بردن تا از طریق کنگره بتوانند برای همیشه سوکارنو را از صحنه مبارزات سیاسی اندونزی دور بدارند اما جریانات سیاسی داخلی و تحریکات عوامل مختلف خارجی بقدرتی بود که گرچه سوکارنو کلیه اختیارات اجرائی خود را طی پیانه‌ای به سوهارتو تفویض کرد ولی سیاستمداران عاقل اندونزی بمنظور احتراز از هرگونه برخوردهای سیاسی نخواستند باعزال کامل وی موافق بوده و در این راه پاافشاری نمایند.

بهمنین جهت سوهارتو در ۲۳ فوریه یعنی یک روز قبل از تشکیل جلسه و تحویل گرفتن اختیارات سوکارنو در نقط خود:

گردانندگان کنگره را از اتخاذ روش شدید نسبت به سوکارنو پر حذر داشت او به اعضای نظامی کنگره توصیه کرد که جانب حزم و احتیاط را رعایت کرده و کاری نکنند که برای تحریکات طرفداران سوکارنو وضع بحرانی و حوادث ناگواری در سراسر اندونزی بوجود آید و بخصوص بر روی این جمله تأکید کرد که:

«تصمیمی کدد باره سوکارنو میگیرید باید امنیت و اتحاد اندونزی را نیز در نظر داشته باشید» و خلاصه بر اساس ملاحظات سیاسی در جلسه افتتاحیه کنگره صراحتاً اظهار داشت که:

بنابراین لزومی ندارد که کنگره در مورد محاکمه دکتر سوکارنو نگران باشد زیرا دستگاه قضائی کشور بموقع در این باره تصمیم خواهد گرفت و اما در مورد متنوعیت وی از هر گونه فعالیت‌های سیاسی باید بگوییم که سوکارنو با تفویض اختیارات مجریه خود عملاً خود را از فعالیت‌های سیاسی و همچنین دخالت در دولت برکنار داشتاست.

این فرش سیاسی سوهارتو مرد مقتدری که هم اکنون نقش مؤثری در اوضاع سیاسی اندونزی دارد فقط و فقط بمنظور «علاج واقعه قبل از وقوع» بوده و بدینوسیله خواسته است تا از وجود بحران شدیدی که بر فراز اندونزی سایه افکنده بود و همچنین اذ و قوع یک جنگ احتمالی داخلی بطرز عاقلانه‌ای جلو گیری بعمل آورد. عواملی مشابه همین جریانات باعث شد که در قطعنامه عزل سوکارنو نیز تغییرات و اصلاحات زیادی بعمل آید.

قبل از اینکه کنگره با اخذ تصمیم نهایی تاکل آید به کمیته مخصوصی مأموریت داد تا نسبت بوضع دکتر سوکارنو رسیدگی و اظهارنظر نماید. کمیته پس از انتخاب ژنرال سوهرارتو به کفالت ریاست جمهوری اعلام داشت که دکتر سوکارنو باید از هر گونه فعالیت سیاسی محروم و سوابق وی از نظر نقشی که در کودتا یکسال و نیم پیش داشته مورد رسیدگی و بررسی قرار گیرد.

هم تصور میکردند که تصمیمات کمیته بی شک مورد تأیید و تصویب کنگره نیز قرار خواهد گرفت.

اما این نیهای که بمناسبت مذاکرات کنگره منتشر شد صرفاً نظر از جنبه‌های ابهام آمیز و حملات ضد و نقیض آن مفهوم عبارت طوری بود که برای خواننده یقین حاصل میشد که در این مدت تمدیلی در وضع سوکارنو بوجود آمده و در بر کناری کامل وی نیز گذشته‌ای زیادی بعمل آمده است.

بهر حال با تشکیل کنگره و جلسات مقدماتی آن و تفویض کلیه اختیارات سوکارنو بدون هیچ قید و شرطی بر اساس قطعنامه ماه مارس ۱۹۶۶ به دولت ژنرال سوهرارتو به مردم و مردم را اغتشاشات داخلی پایان داده شد و دولت و مردم سرگرم اصلاحات و ترمیم خرابی‌های اقتصادی گذشته میباشند و دکتر سوکارنو گرچه عنوان رئیس جمهوری را برای خود حفظ کرد ولی این عنوان فقط و فقط جنبهٔ تشریفاتی داشته و نیتواند نقشی در سیاست کشور داشته باشد.

باتوجه به سلسله مسائلی که بحران سیاسی را در کشور اندونزی بوجود آورده و نقش مؤثری که خواه ناخواه دکتر سوکارنو رئیس جمهور وقت در این جریانات داشته بخودی خود این سؤال برای خواننده پیش می‌آید که:

آیا واقعاً دکتر سوکارنو در کودتا یعنی فرجام کمونیستها دست داشته و بارهای کودتا در تماس بوده است؟ ...

آیا سوکارنو تحت تأثیر کمونیستها فرار گرفته و تمايلی با آنها شان داده است؟ ...

آیا واقعاً ممکن است سوکارنو خودش کمونیست بوده و اعمال وی بمنظور رسیدن بهدف و مقصد غائی ونهایی در پرده استثمار انجام میشده؟ ...

آیا رئیس جمهور اندونزی بقول آدام مالیک وزیر خارجه اندونزی بمردم ظلم کرده و مذهب فردپرستی را در کشور رواج داده است؟ ...

آیا دکتر سوکارنو بقول سوهرارتو قربانی «ناساکوم» شده و توانسته است ائتلاف ناسیونالیستها و کمونیستها و گروههای مذهبی را بوجود بیاورد؟ ...

آیا دکتر سوکارنو به پنجاهمیلا «Pantjasila» یعنی پنج اصل:

۱ - ایمان بخدا

۲ - ناسیونالیزم .

۳ - ملیت

۴ - حکومت مردم بر مردم

۵ - عدالت اجتماعی

که سرفصل قانون اساسی هفدهم اوت ۱۹۴۵ اندونزی است خیانت ورزیده
و آنرا اجرانگرده است ۹۹۰

آیا او اقتصاد کشور اندونزی را با اندوختن ثروتهای بی کران خود
به ورشکستگی کشانیده است ۹۹

آیا دکتر سوکارنو دیگر قادر به انجام وظیفه نیست .

کدام یک از این سوالات میتواند پاسخ مثبتی برای خواننده باشد .

مسلم اینست که دکتر سوکارنو یا ناسیونالیست افراطی تمام معنی است
که بقول خودش خواسته است از امکانات سیاسی و اقتصادی شرق و غرب استفاده
کند و بهمین منظور دست به تحول سیاسی جدیدی در اندونزی زد که مالاً
موجبات نابودی وی را نیز فراهم کرده است .

آنچه که امروز کشور اندونزی را دادچار مصیبت و آشفتگی کرده و رهبر
پیر اندونزی را از اوج عزت به حضیض ذلت کشانیده است وجود کمو نیستها است .
کمو نیستها که سوکارنو بمنظور ایجاد توازن وهم آهنگی بین مذهبیون و
ناسو نالیستها واجرای نظرات سیاسی خود بآنها امکان فعالیت داد .

اکنون ملت اندونزی در دوراهی سخت سیاسی گیر کرده و اجباراً باید
یکی از این دوراه را برای نجات کشور انتخاب نمایند یا سوهارتو را حاکم
بر سر نوشت کشور خویش سازند و یا سوکارنو را بکلی از صحنۀ سیاست اندونزی
خارج سازند .